

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og den efterfølgende Sag kan ikke behandles i dette Møde, medmindre Tinget dertil giver sit Samtykke. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Johannes Lou: Under dette Lovforslags Behandling har der været ført Samraad med Ministeren for Sundhedsvæsenet om hele Embedslægevæsenets Ordning, og den Sag fandt sin Afslutning ved Lovforslagets anden Behandling her i Tinget. Men tillige fandt der under Samraadet med Ministeren en Samtale Sted om Normeringen af Personalet under Sundhedsstyrelsen, og det viste sig, at der herskede en dyb Uoverensstemmelse mellem den højtærede Ministers Syn paa Sundhedsstyrelsens Ordning og den af Administrationskommissionen af 1923 med Venstre i Spidsen afgivne Betænkning. Den er saamænd endda ikke saa gammel som fra 1923, idet Administrationskommissionen vel blev nedsat i 1923, men først saa sent som i Oktober 1925 afgav en Betænkning vedrørende Normeringen af Sundhedsstyrelsen.

Administrationskommissionens Udtalelser om dette Forhold findes i Betænkningen pag. 320—327. Først gøres her til Genstand for Undersøgelse Spørgsmaalet om Oprettelse af et Sundhedsministerium, hvori det læg- lige Element skulde være det fremherskende. Om dette udtaler Kommissionen med Venstre i Spidsen, at den kan ikke anse en Ordning af denne Art for hensigtsmæssig. Saa sent som for et Aar siden udtaler Venstre sig skarpt imod et Sundheds- ministeriums Oprettelse i al Almindelighed; med heroverfor erklærer Venstre nu, at der kun er Tale om en Navneforandring: Man ønskede ikke at opretholde Fjendens Navn paa Socialministeriet og mente, at Sundhedsministerium bedre lod sig høre. Man har yderligere haabet, at til et Sundheds- ministerium skulde der ikke blive stillet saa store Krav som til et Socialministerium; men dette har man ikke opnaaet, idet der overfor Sundhedsministeriet er rejst det ene Krav efter det andet.

Men jeg skal foreløbig slaa mig til Taals med denne Navneforandring fra Socialministerium til Sundhedsministerium og se paa Ministerens Normering af Sundhedsstyrelsen. Administrationskommissionens Syn paa denne Normering vil vi finde

i Betænkningen pag. 326, hvoraf jeg med Formandens Tilladelse ganske kort skal citere nogle Udtalelser. Administrationskommissionen kræver først en Indskrænkning af Sundhedsstyrelsens faste Personale, men foruden det faste Personale er der ogsaa Konsulenter, og om disse Konsulenter skrives der i Betænkningen: „Med Hensyn til Sundhedsstyrelsens Personale maa Kommissionen udtale, at det neppe kan anses for paakrævet at opretholde det nuværende store Antal faste Konsulenter. Efter det for Kommissionen oplyste maa det anses for tilstrækkeligt, at der til Raadighed haves faste Konsulenter i Hygiejne og Bakteriologi, og man foreslaar derfor de øvrige faste Konsulentstillinger nedlagte“.

Men hvad sker saa? Otte Dage efter, at Sundhedsministeriet var blevet oprettet, kommer den højtærede Sundhedsminister ikke med en Nedsættelse af Konsulenternes Antal, men med Oprettelse af to nye Konsulentposter, nemlig en for Sygeplejerskernes Forhold og en for Husmoderens Stilling i Samfundet. Nu skulde man tro, at baade Sygeplejerskerne og Husmødrene i deres Organisationer havde saadanne Repræsentanter, at de kunde føre en forstaaelig Forhandling med Sundhedsstyrelsens Formand eller eventuelt Næstformand, men tillige ved vi jo, hvorledes Venstre mere end noget andet Parti i Sang og Taler og Skrift har besunget Kvindens Indtræden i det offentlige Liv, har sagt, hvor vidunderligt dette vilde være, og saa gaar dette Ministerium hen og udnævner til Konsulenter for Sygeplejerskernes Forhold og for Husmoderens Stilling i Samfundet to Mandfolk. Det minder mig om det gamle Slangord: De har min Sympati, men de har ikke noget at ha' den i.

Jeg mener, at Konsulentposterne bør inddrages efter Administrationskommissionens Indstilling. Sundhedsstyrelsens Bestemmelse er at være øverste Raadgiver for det offentlige i alle Forhold, der kræver læge- eller apotekersagkyndig Indsigt. Det naas aldrig, som ogsaa Administrationskommissionen siger, med den nuværende Ordning. Saa længe der i Sundhedsstyrelsen mangler landøkonomiske og byøkonomiske Repræsentanter for det daglige Liv, vil Sundhedsstyrelsen aldrig komme til at øve nogen som helst Indflydelse til Gavn for Sundhedsvæsenet indenfor Kongeriget. Det er det første; men det, der i denne Sammenhæng har den væsentligste Betydning, er det, at hele Administrationskommissionen, repræsenterende alle fire Partier, staar i skarp Uoverensstemmelse med Ministerens Opfattelse angaaende hele dette Forhold. Derfor maa den højt-